

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 31. kolovoza do 06. rujna 2015.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
31.08.	Paulin, Paulina Ponedjeljak	07:30	+ Anton i Monika Markaj
01.09.	Viktor, Julijana Utorak	19:00	+ ob. Brozić i Polović; Franjo Huljina; Zlatko Oštarčević
02.09.	Prosper, Ingrid Srijeda	07:30	+ob. Špoljarić
03.09.	Sv. Grgur Veliki Četvrtak	07:30	-ob. Perajica i Dalić; Vladimir Miševski i ob.; Zvonko Jovković i ob.; Nada Omrčen
04.09.	Marin, Bonifacije Petak	19:00	- Krešo Kristović; Petar Delač; Svetislav Vesić i ob.; na čast Srcu Isusovu za zdravlje
05.09.	Teodor, Florencije Subota	07:30 11:00 18:00	+ Josip i Ana Smerdelj - krštenje Korane Zimonja - vjenčanje Vuković-Perković
06.09.	Dvadeset i treća Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 10:30 19:00	+ Vladimir Paulić; Dragutin, Dragica, Marko i Petar Fanjak - župna sveta misa - Šime Šarić; i za zdravlje obitelji

Ženidbeni navještaj u župi prebivališta:

- Ivan Klanfar**, sin Miroslava i Vesne r. Galović, policajac, Luščić 41c, župa Novi Centar i **Mateja Marc**, kći Ivana i Ankice r. Jakovčić, policajac, S. Radića 89, Duga Resa. Žele se vjenčati 11.09.2015. u Dugoj Resi.
- Mario Bočić**, sin Ivana i Biserke r. Skolan, mag. glazb. umjet., Vodostaj 54a, župa Kamensko i **Tamara Vukelić**, kći Željka i Vesne r. Ocvirk, mag. graf. dizajna, A.G.Matoša 46a, župa Novi Centar. Žele se vjenčati 12.09.2015. na Kamenskom.

NOVI CENTAR - KARLOVAC
<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA
SRCA ISUSOVA
DVADESET I DRUGA NEDJELJA KROZ
GODINU - 30.08.2015. - GODINA III.,
BR. 1

"Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske."

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Skupe se oko Isusa farizeji i neki od pismoznana koji dođoše iz Jeruzalema. I opaze da neki njegovi učenici jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku. A farizeji i svi Židovi ne jedu ako prije temeljito ne operu ruke; drže se predaje starih. Niti s trga što jedu ako prije ne operu. Mnogo toga još ima što zbog predaje drže: pranje čaša, vrčeva i lonaca. Zato farizeji i pismoznanci upitaju Isusa: »*Zašto tvoji učenici ne postupaju po predaji starih, nego nečistih ruku blaguju?*« A on im reče: »*Dobro prorokova Izaija o vama, licemjeri, kad napisa: Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene. Uzalud me štiju naučavajući nauke - uredbu ljudske. Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske.*« Tada ponovno dozove mnoštvo i stane govoriti: »*Poslušajte me svi i razumijte! Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi - to ga onečišćuje. Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka.*«

Riječ Gospodnja. (Mk 7, 1-8.14-15.21-23)

Misli za današnje evanđelje

Vršitelji, a ne samo slušatelji riječi

U našem crkvenom životu ima mnoštvo lijepih vjerskih običaja koji su nam dragi i koji nas oduševljavaju: procesije, hodočašća, crkveni godovi, slavlja sv. krizme itd. Oni mogu doprinijeti našoj vjeri i osvježiti je. Ali oni su nevrjedna ljuska ako se držimo samo predaje starih običaja jer je "tako uvijek bilo", a zaboravimo ono što je pred Bogom zaista bitno. Onda to gubi svoj pravi sadržaj i postaju jedna vrsta vjerskog folklor. Današnja su nam misna čitanja snažan poziv i poticaj da slušamo Božji nauk i slijedimo njegove zapovijedi kako nam se ne bi dogodilo da jedno slušamo i vjerujemo, a drugo radimo. Kod onoga što nam je sveto trebamo biti dušom i tijelom, ne stati na pola puta. Inače bi i nas mogla pogoditi Božja riječ rečena po proroku Izaiji: "Ovaj me narod štije usnama, a srce mu je daleko od mene!" Otvorimo svoja srca Gospodinu i njegovoj riječi, a uklonimo iz njega svaki grijeh iskrenim pokajanjem.

Pitanja za tiho razmišljanje:

- Živim li svoju vjeru samo iz običaja ili iskreno iz srca?
- Dopuštam li Gospodinu da zahvati moje srce iznutra ili se samo držim vanjskoga što me ostavlja na površini i ne dopušta promjenu moga života?

SVETAC TJEDNA

Sveti Grgur Veliki, papa, crkveni naučitelj (540. - 604.)

Sveti Grgur se rodio oko god. 540. u Rimu, u krilu jedne stare i ugledne rimske senatorske obitelji. U sebi je nosio najbolje vrijednosti rimske baštine. Kao rođeni Rimljanin osjećao se uvijek duboko vezan i s Rimskim Carstvom. To ga ipak nije smetalo - što je također dokaz da je bio velik duh, čovjek širokih pogleda - da svoj pogled upravi i izvan granica Rimskoga Carstva, na nove germanske narode što su nadirali prema zapadu i jugu. Svojom je oštroumnosti odmah shvatio da je zadaća rimske Crkve te narode ne samo obratiti i pokrstiti, već i u sebe uključiti, učiniti ih svojim, da se u njoj osjećaju kao u vlastitoj kući. I tako je Rim pod njegovom vladavinom postao misionarsko središte Zapada. Od svog je oca baštinio na Siciliji veliko imanje pa mu je tako bilo moguće osnovati ondje 6 benediktinskih samostana. Jedan je osnovao u Rimu u svojoj rodnoj kući, koju je pretvorio u samostan, posvetivši ga svetom Andriji. Jedno je vrijeme bio visoki državni činovnik, rimski prefekt, a onda se nenadano god. 575. povukao iz javne službe te postao redovnik svoga rimskoga samostana Sv. Andrije. Tu se osjećao veoma ugodno, no nije mu bilo dano dugo uživati sveti samostanski mir. Papa Benedikt I. i Pelagije II. uzeše ga u svoju službu. Pelagije II. ga je zaredio za đakona te kao svog apokrizijara - nuncija - poslao god. 579. u Carigrad. Ondje Grgur ostade sve do god. 585. živeći na carskome dvoru u redovničkoj povučenosti i siromaštvu, provodeći vrijeme usred dvorske vreve i meteža isključivo u molitvi i teološkom proučavanju. Nakon povratka u Rim živio je opet jedno vrijeme u svome dragom samostanu, no i dalje je bio Papin savjetnik i vodio brigu o njegovoj korespondenciji s Istokom. Protiv svoje volje i odlučnog protivljenja izabran je god. 590. za Pelagijeve nasljednika na Petrovoj Stolici. Njegov će pontifikat u povijesti Crkve biti jedan od velikih. Grgur je odmah od početka svoga pontifikata imao jasnu svijest o svojim papinskim dužnostima. Za biskupa je posvećen baš na današnji dan godine 590. Izabran je bio već prije i odmah je počeo djelovati. U Rimu su tada vladale velike elementarne nepogode: poplava, zatim glad i kuga. Novi je papa odredio da se održi svečana pokornička procesija kako bi se izmolilo Božje smilovanje. Kao dobar organizator naredio je da sav Božji narod sudjeluje u procesiji, ali da se pojedine kategorije okupe i svrstaju kod pojedinih rimskih crkava. Tako kler kod Sv. Kuzme i Damjana, redovnici kod Sv. Gervazija i Protazija, redovnice kod Sv. Petra i Marcelina, dječaci kod Sv. Ivana i Pavla, udovice kod Sv. Eufemije, udate žene kod Sv. Klementa, a svi drugi vjernici kod Sv. Stjepana. Iz tih su crkava svi išli moleći u crkvu Sv. Marije Velike. Tom je zgodom Grgur izrekao vjernicima svoju prvu propovijed. U njoj se kao brižan pastir potrudio da svoje ovce utješi, obodri, upravi im srce prema Bogu, koji pripušta takve nevolje da bi se ljudi obratili. Sve ih je potaknuo također na ustrajnu molitvu i pokoru. Sveti Grgur je bio i veliki obnovitelj bogoslužja. On je dao rimskome kanonu mise, koji još i danas upotrebljavamo,

konačan oblik. Od njega potječe i po njemu se zove Grgurov sakramentar. On je obnovitelj liturgijskoga pjevanja. Da li je i uolikoj je mjeri on i tvorac takozvanoga gregorijanskog korala, to se ne može sa sigurnošću utvrditi. Osnovao je rimsku školu pjevača. Grgur je i kao papa i usred najveće aktivnosti bio velik mistik koji je neprestano žalio za smirenim kontemplativnim redovničkim životom. To je njegovoj pastirskoj službi davalo poseban čar. I nije čudo što su svi njegovi brojni duhovni spisi duboko utjecali na srednjovjekovnu pobožnost. Sveti Grgur je pun zasluga preminuo 12. ožujka 604. Glas svetosti uživao je već za života, a nakon smrti samo se još povećao.

Što se čini iz ljubavi

Jedan je klaun cijeloga života putovao od sela do sela sa svojim psom. Svojim vragolijama uveseljavao je ljude i zarađivao tek toliko da prehrani sebe i svoga psa. Jednom sretne monaha koji ga prestraši riječima o smrti i posljednjem sudu. Klaun se zamislio, odvratio se od svojih vragolija i pošao u samostan. Tamo je hranio svinje. Jednog dana duboko su ga dirnule propovjednikove riječi: - Pred Bogom je dobro i ugodno svako, pa i najneznatnije djelo, ako se čini iz ljubavi. Toga dana klaun je izostao iz zajedničkog popodnevnog odmora. Svi su ga tražili. Našli su ga u crkvi. Pred Bogorodičinim kipom igrao se solutom i držao motku na nosu. Njegov ga je pas pratio veselo lajući. Kad se klaun upravo spremao otpočeti igru s lopticama, a otac opat banuo preda nj jarostan što se kalja ovo sveto mjesto, kadli - tako priča kaže - sagnula se Marija i, uza smješak, rupcem otrla klaunu znoj sa čela. No, nitko nije znao smije li se Marija više klaunovim vragolijama, ili pak zabezeknutom monahu.

(K. Konsttrotter)

OBAVIJEŠTI

- **U četvrtak, 03. rujna** cjelodnevno klanjanje pred Presvetim od 08:00 do 17:00 sati u našoj crkvi. Svi ste dobrodošli. Gospodin i tebe čeka, da uzme na sebe tvoje brige i strahove, da te ohrabri i podigne.
- **U petak, 04. rujna** je PRVI petak. Sat vremena prije mise mogućnost svete ispovijedi, molitva i pobožnost Presvetom Srcu Isusovu.
- **Hodočašće mladih** Zagrebačke nadbiskupije u Mariju Bistricu, 12. i 13. rujna.